

BARBERTON DOBI SLOV. DUHOVNIKA.

Naši dobri Barbertončanje so dosegli, kar so toliko želeli in kar se jim je dosedaj odrekalo, dobili so lastnega slovenskega duhovnika. V Clevelandskem uradnem škofijskem listu smo čitali, da je bil imenovan za Barbertonsko župnijo presvetega Srca. Rev. John Štefanič, dosedaj župnik na angleški župniji v Ayonu blizu Clevelanda. — Bila je v resnici vnebo-pijoča krivica, katera se je zgodila Barbertončanom, ko so jim najprej ustanovili župnijo, potem pa jo pustili brez duhovnika. Koliko finančne škode je bilo in koliko duševne, moralne. Kdo bo za to dajal enkrat odgovor?

Barbertonskim Slovincem pa iskreno častitamo na tej novi pridobitvi in jih prosimo naj gredo novemu gospodu župniku na roke v vseh ozirih, naj se ne dajo podpihovati od nikoder, da bi kaj storili proti svoji župniji. Vsi naj se združijo kot en moč in kot eno srce za svojim dobrim novim gospodom župnikom. Novi gospod župnik bo imel jako težko stališče. Marsikaka žrtev ga čaka. Socijalisti in sovražniki svete vere bodo vse storili, da mu bodo zagrenili življenje in zopet uničili, kar bi se dalo doseči. Dobri farani, vaša dolžnost je pa sedaj, da se vi borite za svojega duhovnega pastirja. Duhovnik ni postal duhovnik, da bi se bil po časopisih, da bi se prepiral s socijalisti, posebno ne s slabimi in napol odpadlimi katoliki, ki so po naših slovenskih naselbinah največje prekletstvo, večje kakor so socijalisti. Krepko stopite na stran za svojim voditeljem in se vi zanj borite! Le tako boste dosegli uspeh. Kdor žali vašega duhovnika, sprejmite, kakor bi žalil vas!

Dal Bog, da bi sedaj Barbertonska župnija, katere se je usmilil preblagi gospod škof Schrems, ki ima srce za ubogega delavca, ki misli samo na eno, kako bi ubogemu delavcu pomagal do srečnega življenja, ki se toliko bori tudi proti kapitalistom, in katerega zato kapitalisti preganjajo, — krepko napredovala. Bog blagoslovi!

SLOVENCEM V CHIČAGI!

Tem potom naznajamo slovenski javnosti v Chicagi, da se je ustanovila na Silvestrov večer, dne 31. decembra 1921. na ustanovnem sestanku čičaških rojakov "SLOVENSKA PODPORNÁ DRUŽBA SV. MOHORJA."

Chičaški rojaki smo že delj časa videli potrebo take družbe med nami. Zato smo se tudi na Silvestrov večer sešli k posvetovanju, in ker smo bili vsi brez razlike za ustanovitev take družbe, smo isto ustanovili in spravili k življenju.

Takoj ob ustanovitvi se je vpisalo v družbo nepričakovano lepo število čičaških Slovincov. Vpisavanje se nadaljuje in rojaki še vedno prihajajo k vpisovanju. Na ustanovni seji Slovenske podporne družbe sv. Mohorja se je sklenilo, da se bo do prihodnje seje ta mesec sprejemalo člane v društvo brez vsakih ceremonij. Plača se samo \$1.00 kot pristop, in s tem postanete član Slov. Podpor. družbe sv. Mohorja. Ta ugodnost pa je seveda na razpolago samo do prihodnje seje. Potem se bo določilo novo smer, za pristopovanje k družbi.

Rojaki že dolgo smo govorili o takem društvu. Sedaj pa je ustanovljeno in ga imate v svoji sredi. Naš namen je podpirati člane v slučaju bolezni. To je naš edini namen in tega se bomo držali, kolikor mogoče. Za 50 centev na mesec dobite ako ste bolni \$1.00 dnevne podpore. Mesečni assessmentov bo 50 centov drugih naklad in prispevkov ne bo. S tem upamo da je dana prilika vsem tistim, ki bi bili radi zavarovani za slučaj bolezni za malo več kot so, pa jim ta prilika ni bila dana dosedaj. Sedaj pa imate društvo, ki vam nudi to priliko in Vas priručno vabi v svojo sredo. Vse kar je potreba je, da se zglasite pri družbenemu tajniku, mu javite svoje ime in plačate pristop. Kdor hoče kakih nadaljnjih pojasnil, so mu vedno na razpolago pri družbenemu predsedniku ali tajniku.

Na ustanovnem sestanku se je takoj izvolilo družbeni odbor, ki bo posloval za leto 1922. V odbor so bili izvoljeni sledeči:

Predsednik Leo Mladich, 1029 W. 22nd Place.
Podpredsednik Albin Zakrajšek, 1059 W. 21st Place.
Tajnik John Jerich, 1849 W. 22nd Street.
Zapisnikar Silvester Hrstar, 2018 W. 21st Place.
Blagajnik John Petrovič st., 1020 W. 22nd Street.
Nadzorni odbor: Michael Staniša, Andrew Glavach in Michael Koren. — Družbeni organizator Frank Auguštin.

Društvo bo zborovalo vsako prvo nedeljo v cerkveni dvorani sv. Štefana ob pol 2 uri popoldne. *Antoni P. K.*

INDIJANSKA VSTAJA.

Kakor se poroča iz Indije, ne bo dolgo, ko bo Indija razglasila svojo neodvisnost od Anglije in se razglasila za republiko Indija.

To bo velik udarec za Anglijo in bo iako oslabilo njeno stališče v Egiptu.

ŠIRITE LIST "EDINOST"!

SENATOR PENROSE UMR.

V Washingtonu je umrl senator Penrose, ki je zastopal Pennsylvanijo. — Penrose je bil eden izmed najvplivnejših senatorjev v Washingtonu. S smrtjo tega velika političnega voditelja pomaknjila se je utež vpljiva v senatu proti zapadu. Do sedaj so senatorji iz vshoda vladali cel senat. Sedaj so pa izumrli drug za drugim in za njimi so nastopili senatorji iz zapada. Senator Lodge je bil do sedaj neomejen gospodar, in je dosegel, kar je le hotel. Pa tudi njegova zvezda že zahaja. On ima na vesti Wilsona. Tudi njegova zvezda bo zašla, kakor je Wilsonova.

FRANCIJA IN JAPAN.

Da bi Anglija zakrila svojo kramarsko politiko, s katero hoče dobiti pod svojo peto celo Rusijo, izmislila si je storijsko o francosko-japonski zvezi, po kateri bi si Francija in Japonska razdelili Sibirijo za svojo eksploatacijo. — Francija je pa dokazala, da je ta "storijska" samo izmišljotina Londona, da imati pa Anglija in Japonska tako zvezo.

MODERNO PRAZNOVANJE NOVEGA LETA.

Kako globoko je padel svet s svojo moralno, v kateri noče Boga in noče vere, kaže poročilo Chicaškega policije in komisarja, ko poroča, da s novega leta večer aretirali nad 300 ljudi, večinoma radi pijanosti in nemoralnosti, 20 so jih pa prepegljali z ambulanco v bolnišnico, vse radi pijače, nekaj radi tepeža, ko so se stegli, ko so bili pijani. — Živio brezverska civilizacija. Živio Kon-da, to so lepa brezverska nebesa.

TROTZKY IZOBČEN IZ ŽIDOV-SKE VERE.

V Jekaterinoslavu je bil minulo soboto v židovski shodnici, kamor spada oče Trotzkijev Trotzki slovesno izobčen iz židovske vere. Lastni oče je nastopil kot tožitelj sina in zahteval, da se ga izboči. "On je" 'izdajalec' židovske vere, vere svojih očetov, zato mora ven!" In rabinec je molil sedem molitev, s katerimi je izrekel sedem prekletstev nad Trotzkijem in nazadnje vpilnil sedem svetilk svetega svečnika. Mati Trotzkijeva je pri tem zakričala in omedlela.

Če ni to samo zunanja maska, s katero se hoče židovstvo oprati odgovornosti za strašna grozodejstva, katera ima na vesti ta grdi čifut?

"Moj sin je najbolj sovražena zver na svetu, je rekel oče. Cela Rusija ga proklinja in cel svet ga imenuje z gnjusom, da se še jaz sramujem, da sem oče takega grdega sina!"

"STE SE ŽE ODZVALI PROSEČEMU KLICU BEDNE DECE MLADINSKIH POMOV?"

J. M. Trunk.

Na potu v tujino.

(Nadaljevanje)

Vlak, ki prihaja iz Dunaja, je bil nabit samih Švicarjev, ki so imeli cele gore ročne prtljage seve kakor se je pozneje na meji skazalo, je bila ta prtljaga "osebna", v resnici poceni kupljeno blago iz Dunaja in Pešte. Moški so imeli celo "čee" (punčice) seboj in to po več. Švicarski "dacarji" pa niso imeli smisla za take osebne potrebe in so nalagali kazni.

Večinoma smo morali stati vso pot. Za romantične krasote človek v takih okoliščinah nimaš smisla in vesel sem bil, ko sem po krepkem "bakšišu" (pravijo, da je republika "napitnino" odpravila srečno prestopil "domača" tla in mogel pokazati Avstriji — hrbet?

Povsod vidiš v Švici, da tu ni bilo vojske. Ljudje so čedno oblečeni. Vse je snažno, nikjer nisem zapazil povojnih sirovin in grde podivjanosti. Vojske reši nas Gospod! Ostalo mi je še nekaj stotakov kron, takoj se jih iznebijem v menjalnici ter dobim toliko, da ni zadostovalo za priprosto večerjo, a bil je kovan denar, ne več umazani papir, samo da sem ga moral takoj izdati. Za nekaj frankov sem moral odšteti zopet več tisočakov za listek in prtljago. "Colninar" mi ni hotel vrjeti, da grem v Ameriko, kevečki so morali iti na "uff"; končno je videl, da more iz Avstrije priti samo stara ropotinja in me s kredo zaznamoval. Drugi, ki niso imeli samo nekaj "ropotije", so morali pustiti precej dlake, a opravičeno. Poznalo se je, da so "colninarji" že izvežbani, ker nihče jim ni ušel, dasi raznih "knifov" pri verižnikih ni manjkalo.

Skozi Zurich smo pozno na večer dospeli v Bazel. Pol kolodvora ima francoski petelin. Dacar širokih, rdeče obrobjenih hlač, mi vrjame, ko na vprašanje, ali imam kaj za njega, odgovorim: "Rien — ničesar" in naredi na kovčke odrešeno znamenje. Ni pa šlo tako gladko s potnim listom. Strašna gneča vlada, vsak hoče biti prvi, discipline ljudje ne poznajo. Ko pridem na vrsto z avstrijskim "posom" me uradnik ostro pogleda in ukaže oditi v poseben oddelek. Eden izmed uradnikov odpre debelo knjigo, drugi stopi k visokemu registru. Spoznam, da so tu zaznamovane osebe, ki ne smejo prestopiti francoske meje. Da sem bil radi "simpatij" do Antante od avstrijskih oblasti zaprt, seve ni bilo zapisano, pa tudi ne, da sem "nevaren." Dvojen: "C'est rien" in zapela je štampiljica — rešen sem.

Čudno. Tu ob meji imajo kovan francoski drobiž, a v Parizu in pozneje v Cherbourgu ga nisem videl, pa sem dobil v roke umazane "flike". Ko sem bil l. 1919 pri mirovni konferenci v Parizu, tega ni bilo. Vidi se, da so tudi na francoskem težave ne samo z "drobižem", temveč tudi, kakor pozneje omenim, z denarjem sploh. In Avstrija meni, da ji bodo svetlih cekinov kar nasuli! Bote še dolgo čakali, a dočkali nikdar —

Proti polnoči odrinem. Na prejšnji postaji "Muehlhausen" čitam napis: "Milhouse". To mora ošabne Nemce skeleti, a pomaga nič, hin je hin! Okoli 10. ure drugega dne smo v Parizu.

(Dalje sledi.)

RUSKA VLADA IN NAROD PO-ZDRAVLJA DAR.

Kakor znano je naša vlada sklenila, da bo dala Rusiji podpore \$20.000.000 in sicer v dar za stradalajoče. Te dni zborujejo sovijeti ruske vlade, kar nadomestuje parlament. Pri tem zborovanju je Lenin naznanil zborovalcem o tem daru. Vsi navzoči so navdušeno ploskali in klicali slava Ameriki.

Amerika ima sploh velike načrte za Rusijo, po kateri bo skušala stopiti v ožjo zvezo z ruskim narodom, kakor hitro se bo demokratiziral in bo opustil neumni boljšeizem.

VELIKANSKA TRGOVINA.

Znana največja trdka v Chicagi. "The Fair", ki ima sedaj svoje blago razstavljeno v 12 velikih nastropjih, katera nadstropja so zvezana s stopnicami, ki same gredo gori in doli, da človek samo na stopnico stopi, in mirno stoji, stopnjice gredo pa same od nastropja do nastropja, — namerava doizdati še 4 nadstropja k sedanjim izeerim in enako pod sedanjim basementom izkopati še sub-basement, toraj eno pod-stopnje v zemljo. Popravila bodo stala 3 milijone 500 tisoč dolarjev.

KOLIKO TUJERODCEV JE V ZDRUŽENIH DRŽAVAH?

New York (Jugoslovanski Oddelek F. B. I. S.) Glasom nedavno izdanih podatkov iz zadnjega ljudskega štetja je skupno tujerodno prebivalstvo Združenih Držav dne 1. januarja 1920. znašalo 13,920,632.

Od tega skupnega števila 6,493,088 je imelo državljanski (drugi) papir; 1,223,490 je vzel prvi papir in 5,398,605 je bilo inozemcev. Državlansko stanje ostalih 805,509 ni bilo dognano po preštevalcih.

Urad za ljudsko štetje (Census Bureau) naznanja, da je to prva statistika o državljanstvu vsega tujerodnega prebivalstva brez razlike na narodnost, starost in spol, dočim so se prejšnje statistike ozirale le na moške čez 21 let starosti.

Največji odstotek naturaliziranih državljanov izmed vsega tujerodnega prebivalstva v poedinah državah izkazuje država North Dakota, namreč 73.3 in najmanjši — 18.8 proc. — država Arizona. Največji odstotek inozemcev, 78.7, izkazuje država Arizona in najmanjši — 11.6 — država South Dakota.

ŠIRITE LIST "EDINOST"

EDINOST.

GLASILO SLOVENSKEGA KATOLIŠKEGA DELAVSTVA V AMERIKI.
Izhaja trikrat na teden.

Slovenian Franciscan Press

1849 W. 22nd Street,

Telephone: Canal 98.

Chicago, Ill.

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Published Tri-Weekly by

SLOVENIAN FRANCISCAN FATHERS, 1849 W. 22nd Street, Chicago, Ill.

Entered as second-class matter October 11, 1919, at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

ŽIVELA!

Slovenska podporna družba sv. Mohorja.

Novo leto 1922. je našlo v čičaški naselbini novo podporno društvo pod imenom "Slovenska Podporna Družba sv. Mohorja."

Na Silvestrov, ali starega leta večer se je zbralo v cerkveni dvorani lepo število odličnih čičaških rojakov. Prišli so skupaj k posvetovanju radi ideje, ki ni nova med čičaškimi rojaki, kajti gojili so jo med sabo že nad leto dni, ali bi ne bilo potrebno si ustanoviti primerno podporno družbo, ki bi nudila našemu ljudstvu podporo v času bolezni. Vsi navzoči so bili s celim srcem za idejo, ki bo v resnici prekoristna za slovenski živelj v naši naselbini.

In kar se je govorilo je sedaj storjeno. Ustanovljena je podporna družba sv. Mohorja, ki bo razprostrla svoja krila nad čičaškimi Slovenci in jim pomagala v času nesreče in bolezni. Kakor čujemo, ljudstvo v naselbini na vseh koncih in krajih navdušeno pozdravlja to prekoristno novo-rojeno društvo. Rojaki se v obilnem številu vpisujejo v društvo, kar je poseben znak, kako potrebno je bilo v naselbini tako društvo.

Zato in še radi drugih potreb, ki so zahtevale tako društvo, mi prav iz srca pozdravljamo to prepotrebno "Slovensko Podporno Društvo sv. Mohorja". Častitati morame ustanovnikom te družbe, da so ji dali tako lepo ime, ki je med slovenskim narodom tako znano in priljubljeno. In kakor si je družba sv. Mohorja, ki ima nesmrtno zaslugue med našim narodom v stari domovini z izdajanjem svojih prelepih knjig, splela nevenljivi venec na polju svojega delovanja, istotako upamo, da si bo pridobila ugled, ljubezen in zaupanje med ameriškimi Slovenci v naši naselbini tudi Slovenska Podporna Družba sv. Mohorja, katera ima v svojem programu še plemenitejši cilj, namreč otirati solze svojim ljudem v slučaju stiske, nesreče in bolezni. Zato, kdo je danes med nami, ki bi z veseljem ne pozdravljal tega novega društva v naši naselbini.

Slovenska Podporna Družba Sv. Mohorja si je na svoji ustanovni seji izbrala za svoje uradno glasilo naš list "EDINOST". Naš list se ustanovnikom tega društva najiskrenejše zahvaljuje za naklonjenost in zaupanje. Objednem pa zagotavljam Družbo sv. Mohorja, da bomo za nje agitirali na ves glas, ker vidimo, kako potrebna je naši naselbini. Možje, z vami bomo na delu in ne bomo odjenjali preje, dokler ne bo zadnji Slovenec v čičaški naselbini pod okriljem družbe sv. Mohorja.

Kolikor nam znano, ima to društvo najugodnejše pogoje za zavarovanje v slučaju bolezni. Tu ne bomo plačevali kakih visokih asessmentov, plačali bomo mesečno po 50 centov, zato pa bomo dobili v slučaju bolezni \$1.00 bolniške podpore na dan. Tako malo svotico na mesec pa človek lahko pogreši tudi v slabih časih. To je torej ugodnost in posebna prilika in Slovenci v Chicagi jo nikakor ne smemo prezreti.

Natančnejše podatke in pojasnila o celi stvari Vam bo podal v današnji številki odbor Slov. Podp. Družbe sv. Mohorja, ki bo vam tudi vedno sproti naznanil vsako spremembo pri družbi.

Sedaj rojaki pa na delo! Zavijajmo rokave in začnimo z resnim delom, kajti resno delo rodi vsepe in dobre sadove. Nobenega dvoma ni, da družba sv. Mohorja ne bi vspela med nami, samo, če hoče zanjo vsak izmed nas le malo delovati in žrtvovati in kmalu bo zrastle iz te male mladike mogočno drevo, pod katerim okriljem se bo zbiral slovenski živelj ob času stiske, nesreče in bolezni. Namen družbe sv. Mohorja je prevzvišen in zato je Slovenci v Chicagi prirčno pozdravljajo. Pozdravljamo jo pa tudi mi in ji s povzdignjenim glasom kličemo: Tisočkrat pozdravljena Slovenska Podporna Družba Sv. Mohorja! Rasti, cveti in širi se v naši naselbini! Bog te blagoslovljaj na potu tvojega napredka!

Jeruzalem, Palestina, Azija. — Čez dolgo časa se zopet enkrat oglašim. Kakor sem sporočil, sem nameraval letošnje poletje domov za nekoliko časa. Radi nereda v domovini in sitnosti potnega lista, sem opustil to misel. Da se pa izognem egiptovski vročini, ki v Cairo zelo pripeka, sem prosil, da bi smel iti v sv. Deželo. Dne 20. julija sem prišel v Jeruzalem, obiskal svetišča v okolici, dne 16. avgusta sem pa nastopil predpisano štirimesečno službo pri božjem grobu. Ne bom popisoval tukajšnjega življenja, katerega se nekateri ne morejo nikdar privaditi in komaj čakajo, da bi bili prestavljeni. Jaz sem zadovoljen. Je sicer precej naporno delo, pa vendar ni brez veselja in zadovoljnosti. Okoli božiča ali po božiču se vrnem v Cairo nazaj. V Jeruzalemu je sedaj P. Gotfried Stilling iz Washingtona, ki me vabi seboj. Vendar jaz mislim, da bom ostal kar tukaj kjer tudi še lahko kaj dobrega stori za teh par sto Slovencev, kolikor je še v Cairi.

Meseca novembra je prišel v Aleksandrijo Slovenec Rev. P. Bruno Schiffrer OFM., ki bo imel v začetku težave pa se bo že privadil, kakor smo se morali mi.

Tukaj v Jeruzalemu se marsikaj doživi. Mogel sem nekoliko vpogleda dobiti v sedanje različne žalostne razmere, ki vladajo sedaj v "osvojenem" sv. Deželi. Splošno sem čul, ko pravijo, da je bilo veliko bolje pod turško vladno, kot je pa sedaj. Tudi ljudstvo, — kristjani namreč in Mohamedani — je nezadovoljno. Med Judi in drugovci je jako napeto. Novembra je bilo zopet nekaj Judov pobitih. Toraj ne samo Slovenci so nezadovoljni, tudi drugi narodi so enako nezadovoljni. V Siriji je med Francozi in Sirci še mnogo bolj napeto. Kdor gre na pr. v Alepu, eno uro ali dve uri izven mesta sam, se navadno več ne vrne. Tudi naš kustos (predstojnik) je bil minul mesec ob času vizite v Alepu v nevarnosti. Arabci so ustavili avtomobil, v katerem se je peljal v mesto, in bi ga bili napadli, da nista od druge strani prišla dva druga avtomobila katerih se se ustrašili in zbežali. Vošim vsem ameriškimi Slovincem, posebno čitateljem "Edinosti", veselo novo leto in pozdrav iz tega svetega kraja.

Rev. Eugen Stanet, OFM.

Iz slovenskih naselbin.

Oakdale, Pa. — Čas je zlato, pravi slovenski pregovor. Pa vendar letošnje leto jo vse povsodi brezdelje in časa več kot preveč. Ako je pa enega blaga preveč, zgubi gotovo svojo vrednost. Zato sem mnenja, da je sedanji čas bolj podooben železu, kakor je pa zlatu, ker vlada po celi deželi brezdelje. Tako tudi tukaj v naši okoličici. Toraj zlatega časa imamo dovolj, ko bi le tudi zlatega denarja toliko imeli! Žal pa, da ga, dragi čitatelji "Edinosti", toliko zanemarjamo. Kar se mene tiče mislim, da imam dovolj "ekskluzov", ker namreč nisem zmožen za dopisovanje v časopise. Pač pa znam še dobro čitati, zato bi me silno veselilo, da bi se prijatelji "Edinosti" pogosto oglaševali "Edinost" pa da bi izhajala na šestih straneh, da bi mi naročniki dobili kaj več čtiva. Komaj začnem list čitati, pa ga že večni. Tudi bi opozarjal naše Slovence, da bi se nekoliko zganile in začele bolj dopisovati in se zanimati za javna vprašanja.

Nekaj Vam pa moram g. urednik povedati in sicer bolj Vam skrivaj, kakor za čitatelje, to namreč, da vi vse preveč krtačite Čičaške prosvetitarje in napredne tako zvane socialiste. Vsaj so vendar tako mirni in pridni, da je le kaj! Le pogledjte njih glasilo! Nikdar ne boste videli, da bi kaj pisali proti veri ali lajkam ali duhovnikom ali proti farovski kontroli! Nikdar ne! Še celo sami se bitko pritožujejo, kako so nekateri milijondolarski fond pobasali pa nič Slovencev ne oteli iz italijanskega robstva, pa da Jugoslavija ni bila zrela za republiko in da je ljudstvo absolutno na kralja. Agitacija je sedaj nepotrebna, zato je njihov edini namen sedaj delati le za koristi delavstva, katerega voditelji so. Njim se gre samo za to, da je delavstvo odločno na njih strani in da jih podpira. Pravijo, da še ni čas za socializem, da socialistične forme še ne morejo spraviti za enkrat na površje. "Zato je sedaj za nje glavno, da smo delavci na njih strani z našimi groši. Vse te groše bodo namreč vpotrebili za delavske koristi, da sebe naprej spravimo, kajti oni so glavna stvar pri delavstvu. Delavski voditelj mora imeti vendar poln žep, drugače ne more voditi. Zato nam bodo izpeljali naš program in nam bodo priborili sovjetsko vladno, prav tako, kakor jo presrečno Rusija že uživa. Pomislite, ali ni to krasna svoboda, za lakoto smejo umirati, kadar hočejo in kakor hočejo! Nihče jih ne moti! Tam na ulici umre ruski proletarec in sicer popolnoma svobodno, nihče ga ne drami! Ni to velikanska pridobitev socializma? Vi, g. urednik, ste res še srednjeveško temni, da niti te svobode svojim rojakom ne privoščite! Vidite, kako dobri so pa ti naši rdečkarji! Pravijo: "Mi zbiramo za uboge ruske stradalce mase, ali ni to lepo od nas? Ta fond bomo poslali na Rusko, ako bo to mogoče seveda, kajti saj veste, da je sedaj zima in da je Baltik zamrznjen. Zato če bo zopet ta naš ruski fond izginil in zmrznil, kaj bo to zopet naša krivda? Kaj? Slovensko delavstvo, ali vidiš kako nas po krivici napadajo pri Edinosti? Da, Rusom moramo pomagati, to je prva naša dolžnost, če tudi vemo, da je doma po Sloveniji na tisoče lačnih, strganih, stradalcev in umirajočih invalidov, otročkov brez očeta in mater. Saj smo za te že poslali! Ali ni to veliko? Če je pa ta fond med potjo zmrznil in doma nihče nič ne ve o njem, kdo ima pravico po tem denarju upraševati? Denar je bil naš, mi smo ga nabrali! Kaj komu mari, kam je izginil. Kot pravi sinovi ateta Kristana moramo posnemati njegov zgled in njegov nauk: človek je sam sebi

najbližnji. Moj žep je tudi lačen. Njemu sem dolžan najprej dati. Saj smo nabirali za stradalce. Moj žep pa strada, toraj sem dolžan najprej njemu dati. Ali ni to dosledno?

Zato, gospod urednik, le ne krtačite preveč teh dobrih in pridnih naših socialistov saj so tako mirni in pridni, da je le kaj? Naj se Vam smilijo! Saj vidite, kako so bili že oskubljeni, pa še bojo! Vsaj vi imejte z njimi male usmiljenja. (Kako ste pa dobrega srca! — Urednik.)

Božični prazniki so bili tukaj. Različni spomini se vzbujajo človeku na mlada in brezskrbna leta, ko smo v krogu svojih starišev bratov in sestic slavili doma lepe božične praznike. O srečni čas, kako hitro si prešel.

Pred kratkem me je obiskal moj prijatelj, pravi fant od fare, še samic. Ko sva se pogovarjala o raznih stvareh, prišla sva tudi na božična darila. Vprašam ga med drugim, kaj bo dal svojemu dekletu za božične praznike? "Kaj?" se odreže, "kaj drugega, kakor moj "Store Bill" — račun iz prodajalne, ki je že precej narastel." — "To pa vendar ne bo vesela!" — "Ona ne, jaz pa! Bom vsaj videl, koliko me ima rada!" se odreže junaški fant.

Zato pa svetujem vsem zaljublencem, naj letos dajo svojim dekletom za novo leto prezent vsak svoj "Store Bill." To bo jako originalna misel in pa tudi praktična. Poskusite! (Kaj pa ko bi Vam jaz svojega poslal? — Urednik.)

Ako bo ta moj dopis čitala kaka dobra dušica, bi ji bil jaz jako hvaležen, ako bi se oglasila, da ji tudi jaz pošljem novoletno darilo, kakor je moj prijatelj dal svoji izvoljenki. Imam precej velikega, z velikimi številkami. Želeč vsem prijateljem in prijateljicam Edinosti prav veselo božične praznike in pa srečno novo leto in tudi celemu uredništvu in upravnistvu listov E., A. M., G. P. S. J. (Hvala tudi mi Vam! — Uredništvo in uprava.) in vsem naročnikom

Štefan Jenko.

Sharon, Pa. — Kot naročnica Vašega lista Vam vošim prav veselo praznike. Prosim Vas pošljite mi koledar Ave Maria v stari kraj moji materi v hvaležnost, ki mi je poslala od tam knjigo "Spolnui Zavedi", ki jo je spisal domžalski župnik France Bernik — Sedaj smo v Sharonu, med samim tujim narodom. Tu tudi ni nobenega duhovnika, ki bi ga razumeli. Ne morem k svetim zakramentom. Cerkev je sicer blizu. Pozdravljam Vas.

Frances Petrič.

McGregor, Minn. — Mislili smo, da bomo za praznike imeli tukaj duhovnika, da bo opravil službo božjo za nas, pa ga ni bilo. Najbrže je bil prevelik sneg uzrok temu. Žalostno je v tem mestu za katolike. Metodisti so pridni in se pridno gibljejo. Mi smo pa čisto uničeni za našo vero.

Ana Jakše.

San Francisco, Cal. — Dovolite mi malo prostora. Kot Vaša zvesta naročnica treh katoliških listov sem se odločila, da Vam bom nekoliko sporočila, kako smo obhajali božične praznike. Redko kedaj se sliši tukaj od nas, ker smo predalet. Vendar sem prepričana, da bo rojake zanimalo izvedeti kako novico tudi od nas rojakov ob tistem oceanu. V vseh katoliških cerkvah po mestu smo imeli polnočnico, kar do sedaj še nobenkrat ni bilo. Zato je bil pa narod toliko bolj iznenaden. Cerkev so bile vse do zadnjega kottička polne. V naši slovensko-hrvatski cerkvi Rojstva Gospodovega, kjer je župnik Slovenec Rev. F. Turk, je

bila cerkev tako polna, da sem se čudila, kje se je toliko ljudi vzelo. Ob navadnih nedeljah je ljudi ravno polovico manj. Zakaj jih je bilo ob polnoči toliko, ne vem. Najbrže jih je veliko prišlo samo iz radovednosti. Tukaj je jako veliko Slovencev. Veliko jih je že popolnoma odpadlo od vere. Ti pa, ki so odpadli, pa zaničujejo one, ki so še verni in še one odvrtaajo od vere, da bi še ti odpadli. Naš Father Turk se jako trudijo in jako lepo uče svoje farane, pa jih nekateri nočejo poslušati. Čudno je res to med našim narodom, da kake neučene, prismojene rdečkarje, ki nič ne znajo in nič ne vedo, ki so propalice, poslušajo, može pa, ki so učeni in ki vedo, kaj govorijo in kaj uče, pa ne. Ali ni to velikega obžalovanja vredna zaslepljenost? Pa naj se le smeja te rdeče muhe, saj bo čas prišel tudi za nje, ko bodo spoznali svojo neumnost. Tudi mene so se lotili in so me hoteli ugonobiti zato ker sem dala svoje otroke v katoliško šolo. Dosti sem prestala radi tega, pa se nič ne kesam. Vesela sem, da se moji otroci lepo uče pri sestrah, ker vem, da so v dobrih rokah. Drugega pa svojim otročičem itak ne bom mogla dati kakor ako jim dam dobro vzgojo. Ako bi bilo dosti za srečo človeka, ako zna dobro pisati in brati, zakaj je pa toliko učenih ljudi nesrečnih?

Tudi smo imeli deževne božične praznike. Dež je padal kakor bi lil iz škafa.

Še veliko bi Vam pisala pa se bom jim vzeti preveč prostora v Vašem listu, ker vidim koliko imate marljivih dopisnikov, ki Vam tako vestno sporočajo novice. To je lepo, ker radi čitamo. Bom pa tudi jaz še kaj več sporočala. Tu Vam pošljem tudi malo svotico za Božič v podporo lista, da bi se naš ljuben list še bolj razširil, da bi one rdeče koprive še bolj peklo pri srcu, kajti dobro jim dajete. Le dajte jim! Pozdrav vsem naročnikom listov "Edinost" in "Ave Maria". Vaša zvesta naročnica

Mrs. A. Markovich.

(Prosimo poročajte velikrat! Hvaležni smo Vam za vsako sporočilo. Uredn.)

New Castle, Pa. — Knjiga "Moj tovariš", katero je izdalo uredništvo Ave Maria, se mi jako dopade in je jako primerna za vsakega katoličana. — Želim, da bi prihodnje leto listi "Ave Maria" in "Edinost" in "Glasnik" lepo napredovali in pridobili vsa slovenska srca, posebno ona, ki so zabredla med rdeče koprive, katere so jih tako opekla, da so še oni rdeči postali od srebriče. Kako lepo bi bilo, ko bi se vsi ameriški Slovenci združili za našimi listi kot ena družina in skupno delali za skupni napredek...

Barbara Kočevár.

Rojaki, Slovenci, podpirajte trgovce ki oglašajo svoje blago in trgovine v našem listu. Oni podpirajo vaš list, zato jih podpirajte i vi!

Vaš DENAR

bo doma najhitreje, ako ga pošljete skozi naše podjetje.

Mi računamo po najcenejšem dnevnem kursu istega dne, ko prejmemo od pošiljateljev denar.

Ob izidu te številke smo računali:

Za jugoslovanske krone:
500 \$ 2.20
1,000 4.35
5,000 21.00
10,000 42.00

Za italijanske lire:
50 \$ 2.75
100 5.10
500 23.50
1000 47.00

Vse pošiljateljve naslavljaajte na:

"EDINOST",

1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Vprašanje glede brata in sestre, ki se lahko poročita, še zdaj ni rešeno. Odgovori, ki prihajajo so bili jako različni. Tu je še eden od Mr. Kunsta iz Waukegana.

North Chicago, Ill. — Ker ljudje na vprašanje, kako se brat in sestra lahko poročita, tako čudno dogovarjajo, naj bo tu še moj odgovor: Jaz imam sina in hčer, toraj sta brat in sestra. Moj sosed, s katerim si nisva nič v rodu, ima tudi sina in hčer, toraj sta tudi brat in sestra. Moje hčere brat se toraj lahko poroči s sestro sosedovega sina, ki si nista nič v rodu pa sta vendar brat in sestra istih staršev.

Stavljam pa jaz novo vprašanje: Katera dva sta postavno poročena, pa vendar ne smeta skupaj živeti ko mož in žena.

Leo Kunst.

Sheboygan, Wis. — Štorkla se je oglašila pri našem obče priljubljenem rojaku in rodoljubu Mr. Mihaelu Progarju in mu pustila krepko hčerko Regino. Družini Progarjevi naše iskrene čestitke! Mlađi Regini pa dolgo in srečno življenje!

Chicago, Ill. — Dne 29. januarja bodo priredila “Združena slovenska katoliška društva”, ki zborujejo v cerkveni dvorani Sv. Štefana, skupno zabavo v pokritje skupnih stroškov za popravo cerkvene dvorane. Nobena reč med nami ni bila tako potrebna poprave, kakor naša društvena dvorana. Nekako 12 slovenskih društev je zborovalo v tej dvorani. Bila bi sramota, ako bi toliko društev ne zmoglo toliko, da bi si dvorano toliko preuredili, da bi bila prijetno zbirališče društev in da bi ne bilo sram društevnikov, ako jih na sejah obišče kaj tuj zastopnik.

Sedaj je dvorana lepa in snažna. Ako bomo pri tej prireditvi naredili dovolj čistega dobička, še primernih stolov bo treba in oder nekoliko popraviti, pa bomo za silo imeli lepo zbirališče in pa tudi za igre bo še dovolj primerno. Pretekli ponedeljek popoldne so se zbrali delegatje vseh društev k posvetovanju in sklenili, da se pošlje vsakemu društvniku primerno število vstopnic s prošnjo, da jih blagovoli porazprodati med svoje prijatelje in znance. Igrala se bo Dr. Krekova Igra “Turški Križ”.

— Za pustno nedeljo se bo priredila igra “Lumpacij Vagabung”, najboljša humoristiška igra v slovensčini, katero je spisal največji slovenski humorist Alešovec.

— Cerkevna božična kolekta, kakor je bilo oznanjeno je letos znašala do sedaj blizu \$1.500.00. — Ako pomislimo na slabe čase, je to velik uspeh.

— V petek popoldne ob pol treh in zvečer ob osmih in enako v nedeljo zvečer 3. januarja se bo predstavljala v naši cerkveni dvorani najnovejša in najvoljša igra v muving pikčurjih — “The Blasphemer”, “Bogokletnež”. Vsakemu bo žal, kdor bo to igro zamudil. Vstopnina za odraslene je 35c, za otroke 15c.

— V nedeljo, 8. januarja bo slovesno praznovanje praznika Najsvejšega Imena, glavnega društvena praznika društev Holy Name. — Naši obe društvi, Mladeniško in možko, bosti imeli v ta namen skupno sveto obhajilo jutraj med pol osmo mašo. Zvečer pa se bodo zastopniki društev udeležili slavnosti v stolnici, v nadškofiji.

— Na sv. Štefana je imelo možko društvo Najsvejšega Imena svoje letno zborovanje, katerega se je udeležilo jako lepo število članov. Bil je izvoljen nov odbor: predsednik Mr. Mihael Železnikar, podpredsednik Mr. Frank Augustin, blagajnik Mr. Martin Kremesec, taj. Mr. Jakob Turšič, maršal Mr. Leo Mlađič.

— Mladeniško društvo H. N. Juniors si je izvolilo za tekoče leto sledeči odbor: Predsednik Mr. Emil Gregorič, blagajnik Mr. F. Simec, tajnik Mr. J. Brodarič ml. Društvo se pridno pripravlja za “Očetovski družinski večer”, 15. januarja, ki bo nekaj posebnega.

— Po božiču smo imeli v naši naselbini dve jako zanimivi predstavi, ki jasno pričati o lepem napredku v naši naselbini. Ena je bila na dan Sv. Štefana, katero je priredil naš organist. Mr. Ivo Račič s svojimi učenci, ki se pri njem uče glasovir. Druga je bila pa preteklo nedeljo, katero je priredilo društvo Boštarnjev Sv. Jurija. Obe igri sta jako dobro vspeli in bomo o tem še poročali.

— Mrs. J. Habjan, ki je bila operirana v bolnišnici Sv. Antona se je že vrnila domov precej boljši. Želimo ji skorajšnega zdravlja.

— Mali Johnek Tomše, sin Mr. J. Tomše, ki je nevarno zbolel na pljučnici, je že prestal nevarno krizo in je na potu okrevanja. Ganljivo je bilo, ko je malí Johnek sprejel z veliko pobožnostjo na smrtni postelji prvo sveto obhajilo.

— O novo ustanovljenem katoliškem podpornem društvu, na starega leta večer, poročamo na drugem mestu. Društvo se imenuje Družba Sv. Mohorja. K društvu je pristopilo prvi večer nekako 20 članov. Kakor čujemo je pristopilo že novih 20. Do prihodnje seje jih bo že najmanj 50. — To kaže, kako je bilo to društvo potrebno. — Mi to društvo prav iskreno in pristrčno pozdravljamo in mu želimo obilo uspeha. Vsem Čikaškim rojakom ga pa toplo priporočamo. Društvo bo imelo svoje seje vsako prvo nedeljo polne v cerkveni dvorani Sv. Štefana. Društveni predsednik je bil enoglasno izvoljen naš navdušeni rojak Mr. Leo Mlađič.

Slovenski delavec ali si kdaj pomisli da je napredek delavskega časopisja — TVOJ NAPREDEK? “Edinost” je delavski list in čim močnejši je on, močnejši si ti!

PISMO IZ DOMOVINE.

Kandija - Bolnišnica Usmiljenih bratov, Dolenjsko. — Leto težav gre h koncu. Večkrat sem bil namenjen pisati. Toda veliko posla me je zadrževalo. Prav iskrena hvala za pošiljanje “Edinosti” in za lep Koledar Ave Maria. Zelo nas zanima, kaj počno naši rojaki v Ameriki. Pri nas je vse, kakor je bilo. Borimo se za naš obstanek in naša bolnica obstoji še. Jaz mislim, da bi se nas najraje iznebili. Vlada nas noče podpirati in misli, da bomo tako primorani sami opustiti jo. Toda kaj bo ta okraj brez bolnice, ki je že toliko solz otrla ubogemu dolenjskemu trpinu, toliko bolnih ozdravila! Naj res pustimo, da bodo žrtve tolikih let zastoj? Trudimo se, kolikor se največ moremo in žrtvujemo če tudi

moramo delati dolg za dolgem. Samo eno bolnico imamo v Sloveniji in še ti preti nevarnost! Radi bi imeli vsaj tri bolnice po Sloveniji, da bi dobili lastno slovensko provincijo — jugoslovansko, toda ne vem, če bomo mogli skupaj spraviti, ker nam glede ustanovitve drugih zavodov vlada nasprotuje, češ, “saj še Kandidje ne morete vzdržati.” Tako nam gre sedaj. Veliko moramo potrpeti. Malo je upanje. Vendar mogoče se pa še s pomočjo božjo kedaj predurjači. — Hvala za “Edinost” in prosim še za naprej. Iskren pozdrav vsem ameriškimi rojakom

Fr. Wilibald Belec,
usmiljeni brat.

Na to pismo opozarjamo vse Dolenjce, ki ste doma iz okrajev blizu Novega mesta. Ali bi se res ne dobilo iz vsake Dolenjskih občin kakkega dobrega človeka, ki bi se lotil pobiranja darov med svojimi ožjimi rojaki za Kandijo? Kaj boste res pustili, da bo mila Dolenjska brez tega dobredelnega zavoda? Spomnite se, da bo Gospod pri sodbi rekel: “Bil sem bolan...” Na noge! Novomeščani, Šmiheljčanje, Podgorci Topličani, in kar vas je še vsaj iz bližnje okolice Novega mesta na Vas apeliramo! Urednik.)

KOT FORDOVE KARE.

Ali veste, zakaj so Trinerjeva zdravila kot Fordove kare? Zato ker izkazujejo največjo službo za najmanjši denar. Mi imamo na stotine pisem iz vseh ljudskih slojev in poklicev, ki potrjujejo dejstvo, da so bolniki brezpešno potrošili veliko denarja in da so jim samo Trinerjeva zdravila dala zaželeno pomoč. Tukaj je eno zadnjih: — “Brooks, Ore., 1. dec. Osem mesecev sem bil bolan ter sem moral ležati v postelji. Veliko denarja sem potrošil za razna zdravila, dokler ni kupila moja žena Trinerjevo Grenko Vино. Ne morem dobiti pripravnih besed, da bi zadostno proslavil zdravilo, kajti brez njega ne morem biti. Vrnilo mi je zdravje ter me ohranja močnega pri trdem delu (kovaškem.) Celo mojim malim otrokom dela dobro, ker jim oživi ves sistem. Vaš Frank A. Novak.” Vsled tega začnite Novo leto s trdnim sklepom, da boste imeli Trinerjevo Grenko Vино vedno doma! Dobite ga lahko pri vsakem lekarnarju ali prodajalcu zdravil. Srečno Novo leto!

AMERIŠKI SLOVENCİ PODPIRAJTE SVOJE PODJETJE KATERO EDINO SE BORI ZA VAŠE INTERESE!

Naznanilo in zahvala.

Tužnim srcem naznanjam vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, da nam je nemila smrt vzela našega nepozabnega ljubega in skrbnega očeta in soproga

Alojzija Zakrajšek

Pokojni je bil rojen dne 5. septembra 1882 v Preserju. Umrli je v starosti 39. let in tukaj zapuša žalujočo soprogo in pet nedorastlih otrok, mater, ter šest bratov in sedem sester vsi bivajoči v Ameriki. Obol je dne 13. dec. in je po kratki bolezn dne 17. dec. v mirno v Gospodu zaspal. Pogreb se je vršil dne 20. dec. ob 9:00 uri dopoldne iz hiše žalosti. Lepa hvala društvu Srca Jezusovega za venec in nosilce, kakor tudi društvu Protected Home Circle za darovani venec. Hvala družini Andrej Ažman za njihovo tolažbo ob smrtni uri in prisotnost pri bolniški postelji, ter za ves trud, ki so ga storili nam in rajnkemu. Hvala tudi za darovani venec družini Frank Zakrajšek, Jože Zakrajšek, Mike Bukovnik in Valentin Kuhar. Hvala tudi za lepo božično darilo od sosedov. Lepa hvala vsem tistim, ki ste ranjkega obiskali v bolni in med časom ko se je nahajal na mrtvaškem odru. Zahvaljujem se tudi vsem tistim, ki so me prihajali tolažiti ob tej grenki uri, ko nas je zapustil ljubljani oče in soproga.

Ti pa nepozabni oče in soproga počivaj v mirno v svobodni ameriški zemlji, dokler se zopet ne snidemo veseli nad zvezdami.

Žalujoči ostali:

VIDA ZAKRAJŠEK, soproga; ANGELA ROSE, ANI, MARY, hčere, in ALOJZIJ, sin.

KANDIDAT.

PAVLE ZGAGA.

GLASOVANJA “ZA” IN “PROTI” PAVLETU ZGAGI.

Akron, O. — Čital sem oglas v listu “Edinosti”, da naj mi čitatelji lista sporočimo uradniku svoje želje glede smešnic v tem listu. Pred vsem pa smo pozvani, da glasujemo “za” ali “proti” ubogemu Pavelčka Zgaga.

Veselite se čitati v vaših listih, kako znate v obliki smešnice povedati prav “kroftno” onim, ki se jih tiče, na pr. Petrčku Zgaga. Jaz mislim, da ako vaš list zgubi Pavleta, bo to velika škoda za list, kajti Peterček se bo tega zelo veselil in se bo preveč smejal in potem še bolj krepko bil po naših katoliških listih in po naši sv. veri in cerkvi. Kar ga sedaj nazaj drži, da si preveč ne upa, je samo odločni Pavelček v Chicagi. Tega marsikak čitatelj ne pomisli. Morda nekateri ne berejo Glas Naroda in ne vedo, kako je takoj “panan”, ko ga Pavelček malo “okrtati.” Mi nimamo Pavelčka v “Edinosti” za pohujšanje temveč za smeh in za kratek čas in pa da v smešni obliki da nazaj norcem, s katerim bi bilo neumno se resno prepirati, ker so preneumni in pa prehudobni in se jih lepa beseda sploh več ne prime. Ako jim pa Pavelček da malo popra pod njih srboriti nos, je prav in revčki tako kihajo tam v New Yorku, da se po celi Ameriki sliši. Tega ne smemo pozabiti! Zato prosim uredništvo Edinosti, da naj ohrani Pavelčka kar še nadalje v svoji službi in sice toliko časa, da se bo Peterček poboljšal in prenehal s svojim napadanjem katoliških listov, duhovnikov in vere, kar mu vse nič mar ne gre. Ko se pa to zgodi, potem pa naj se Pavleta odslovi ali se pa naj pošlje v New York. Jaz mislim, kakor se posojuje tako se vračuje.

Anton Paznik.

SRŠENI.

Peterčku se je božične praznike nekaj tacega primerilo, kakor našemu staremu starokrajcu, ko se je po adventnem postu pošteno kolin navedel. Da čelo nekaj hujšega, ker je kar čreva za seboj vlekel.

* * *

Ko je Kristan videl, da je slovensko delavstvo v Ameriki gospodarsko občutno udarjeno, ni imel upanja, da bi se dal še kak milijondolarski fond skupaj spraviti, zato jo je pobral v Jugoslavijo nazaj, da počaka boljših časov.

Kozma Teleban pravi, da bi se rad oženil, pa ga nobena noče. Kateri pa je tako prismojena, da bo takega notoričnega pijanca vzela? Ko bi ona imela pravico hudiča izganjat, kot jo ima on, bi še bilo. Samega sebe pa hudič ne bo za lase ven vlekel, ker je bolj “kunšten” kot Pavliha in še Tone zraven.

* * *

Kozma Teleban iz Kokokole ali bolje iz Oshkosha, kjer stanujejo sami modri možje, se je oglašil in se urinil med “proletarce”, katerim je začel soliti pamet. Prav, prav! So bili potrebni! Kozma se je pa tudi na veučilišču v Oshkoshu naučil toliko, da lahko soli pamet. Kakor čujemo je naredil tam doktorat “Zmešanomisljnosti”. Pa še en doktorat je naredil, o katerem pa se zadnje čase dosti govori po Chicagu, kajti neka Miss, ki je pri njem študirala, se je marsikaj naučila.

* * *

Glas Smrdobe zagovarja omejenje porodov. — Seveda ta list zagovarja vse, česar še živali in zveri ne delajo. Pravi, da je človek od opice. Ne, človek, kakor je Konda, je od samega hudobnega duha, ker drugače bi ne mogel tako satansko pisati. — Glede omejitve porodov se zaganja v New-yorškega nadškofa, ker se je postavil za človeško čast. Pravi, da je edino moderno, da se razširja omejitve porodov. Vprašamo ga pa, naj nam pove, ali pozna kaj takega med najbolj divjimi in najbolj zverinskimi ošudnimi živalmi? — Da, človek, ki pozabi Boga, je bolj zverinski, kakor so zveri.

*

Hahaha. Ali ste se kaj nasmejali, ko ste čitali v “Proletarcu” učenico (?) razpravo o socializmu, kaj je socializem?

Ali ste opazili, kaj socialisti hočejo? Hahahaha! Za počit! Veste, kaj hočejo doseči? Ves svet hočejo spremeniti v kloster! Baj gali, to bo pa fajn. Kristan bo obergardijan, Zavrtnik bo za kelermajstra, Zajček bo za kuharja in Trobovčev popotnik bo pa strnišča čistil. Tristo Judov! Slovenci, vsi v socializem! Kako bo to fajn. Vsi bomo menihi! In ta Rev. Zakrajšek si še upa napadati socializem, ki vendar ni nič drugega kakor klosterska regelca! Ali ni sramotno za tega frančiškana, da ne privošču redovnega življenja še drugim?!

DR. JAMES W. MALLY.

SLOVENSKI—ZOBODRAVNIK

6127 St. Clair ave.,

Cleveland, Ohio.

Uradne ure:

Od 9:00 do 12:00 in 1:00 do 5:00;
zvečer od 6:00 do 8:00.
V nedeljo od 10:00 do 12:00.

Phones:

Randolf 3711—Office
Princt. 1274 L—Office
Randolf 1807 W—Res.

Ako hočete imeti dobro obuvale tedaj pojdite v prodajalno Mr. Suhadolnik in ga boste dobili.

Frank Suhadolnik.

NAJVEČJA SLOVENSKA TRGOVINA S ČREVLJI

6107 St. Clair avenue,

Cleveland, Ohio.

Mr. Suhadolnik je tudi zastopnik listov “Edinost”, “Ave Maria” in “Glasnika Presv. Srca Jezusovega.” On ima tudi vedno v zalogi naše vsakovrstne molitvenike in druge knjige. Pri njemu si lahko tudi kupite letošnji “Koledar Ave Maria”, ki je letos eden izmed najbolj zanimivih slovenskih koledarjev v Ameriki. Za vse ki je v zvezi z našimi listi se obrnite na njega in on vas bo vsestransko postregel.

Neznani Bog.

(Priredil FR. BLANKO.)
(Nadaljevanje)

II.

Drugo jutro najdemo Pavla v spremstvu osvobojenca Filipa zopet na cesti v Formijo. Pri skupnem zajutruku je še enkrat poskusil pregovoriti svojo mater k hitremu begu, — deloma, da bi zadovoljil večkratnim opominom in svarjenjem, da naj spravi dami v varnost, deloma pa zato, da bi njegovi ljubi, ki bi bili v skriti zabitosti ne zvedeli takoj vseh groznih posameznosti njegove smrti, ako ga morebiti čaka prezgoden, strašen konec.

Nasprotno se pa gospej Leji sedaj ni prav nič več mudilo na pot, ko je vedela, da je zanjo pripravljeno prijetno skrivališče, ki samo čaka njanjo. Tudi se nikakor ni mogla sprijazniti z mislijo, da bo morala dati svojemu sinu poslovnih poljub, za kdo ve koliko časa, sedaj, ko je bil namenjen rimskemu svetu dati dokaz grške jahalne umetnosti, v kateri je bil res mojster. Katera ljubeča mati bi pa tudi drugače ravnala?

Poln skrbi jo je zapustil sin. Ko je pa prišel na apijsko cesto, na kateri je bilo nenavadno gibanje, se je kmalu otresel žalostnih misli.

Ravno sta prihajala skozi južna vrata v Formijo, ko ju ustavi majhen naval ljudi na sredi ceste. Tam je stal deček s starikavim obrazom in bolehavim izrazom — bil je star kakih šest do sedem let. Majhni udje so se popolnoma izgubili v dragoceni bogato obšiti obleki. Okrog njega je bilo več suženj, katerih ena črna Nubijka, ga je vodila za roko.

V tem trenutku je dete ravno tolklo z nogami ob tla, divjalo, kakor besno in pačilo obraz, da je bilo podobno zoperni spaki. "Ubij ga! Zadavi ga!" je kričalo neprestano.

Otrok je imel v roki igračo, pa jo je vrgel proč. Nek pes jo pa mimogrede, pobere in se z njo igra. In to je bila njegova smrt. Suženj je zdaj držal psa za vrat.

"Ubogi pes je mislil", pravi črna sužnja, "da se hočeš z njim poigrati. Zaradi tega mu vendar ne boš storil nič zalega."

"Ubij ga! Zadavi ga!" upije deček besno in temna rudečica strasti preleti njegovo malo obličje, med tem je pa onemoglo topotal z nogama ob tla. "Ligd, moj dobri Ligd, zadavi ga!"

Ligd pograbi ščene trdnje za vrat in ga dari, da mu je visel jezik daleč iz gobca, dokler ga ni zadavil. Potem pa vrže truplo na tla.

"Ali je mrtev?" vpraša deček, pristopi k mrtvemu psu in mu da brčo. "O, to je lepo!" — In ploskal je od veselja z svojimi rokama.

Vsi gledavci so se obrnili polni studa proč. Gruča se je razšla. Pavel je mogel nadaljevati svojo pot.

Ko sta se on in njegov spremljevalec bližala Mamurovi palači jima je privrele nasproti velika množica ljudi.

Tudi Tel se je nahajal med njimi. Komaj je zagledal mladega vitega, je že prihitel k njemu in mu povedal, da je Avgust ravnokar razkrinkal lažljivega judovskega kraljica, ki se je izdajal za Herodovega sina in ga obsodil dosmrtno na galerijo.

Potem je spremil mladega moža k cesarskim hlevom, kjer jih je Ligd že pričakoval. Nato pelje celo družbo v Sejanov hlev. Bil je skrajno snažen in hladen. Stene so bile pokrite z listjem vinske trte. Mogočna žival ni imela nagobčnika, a glavo je vendarle držal po koncu močen jermen, ki je visel od stropa.

Pavel je opazoval vse z največjo pozornostjo. "Ti vijaki in to jermenje", pravi kajaze na strop, "je gotovo zato, da ga dvigneš od tal, kadar mu sveže nastiljaš. Toraj tudi tebe ni vaju."

"Previdnost je vedno dobra", odgovori Ligd.

"In ta odprtina nad jaslji je najbrž zato, da mu skozi njo daješ hrano od zunaj?"

Zgoraj nad jaslji je bila postranska odprtina, skozi katero je prihajala svetloba. Na levi strani se je ta nadaljevala v steni v obliki hodnika, tako, da se je lahko prišlo popolnoma blizu Sejanove glave, a vendar ni bil v nevarnosti, da bi ga vgriznil. Male stopnice so držale iz hleva na hodnik.

"Ta moj služabnik bo ostal tukaj, da bo nadzoroval konja", pravi Pavel Ligdu, ki je z jeznim pogledom opazoval Filipa.

"Moj prijatelj Tel in suženj Klavdij bodo skrbeli, da mu ne bo ničesar manjkalo. Napravi si tamkaj na hodniku ležišče", pravi tiho staremu služabniku.

Ta samo prikima.

Več oseb se je pojavilo na vhodu hleva. Pavel je spoznal med njimi mladega Heroda Agripo in ob njegovi strani bledega dečka, ki ga je videl na ulici. Ta priskače sedaj gnan od radovednosti v hlev in predrzno opazuje obraze navzočih.

"Kdo je ta otročji nestvor?" vpraša Pavel Tela tiho.

Sin Germanika Cezarja. Ne obeta nič dobrega. Pa tudi čudno ni. Od jutra do večera je pri vojaki in že poskuša posnemati njih razuzdane navade."

Kljub svarjenju Ligda se je upal priti mali Kaj v bližino konja. "O, to je velik konj!" kriči veselja plesoč in skakajoč okrog pregraje. Kje je pa mož, ki ga bo jezdil?"

Nihče ni odgovoril.

"Ti si!" zakliče naenkrat kajaze na Pavla in se smelo postavi predenj in pogleda prebrisan v lice, kakor da bi opazoval učinek svojih besedi. "Ali veš, kako se ti bo godilo? Najprej te bo vrgel raz sebe, potem te bo pomandral z kopiti in slednjič te bo zmllel med svojimi zobmi. Kaj praviš k temu?"

Pavel se je obrnil jezen proč in se ni zmenil zanj.

"Oho! Ti se bojiš, kaj ne?" nadaljuje strašni otrok. Tudi jaz bom gledal v cirkusu in te ne bom izpustil niti trenutka iz oči. To bo nekaj veličastnega!" In ploskal je z rokama in je tekel zopet k konjski pregraji. v katero bi bil tako rad stopil.

Ligd ga spominja zopet.

"Naj bi ti izpadle oči, predno bi kaj takega gledal, ti satan!" zagodrnja stari Filip med zobmi.

V tem je pa imel Ligd dosti posla z drugo stvarjo. Zapazil je bil namreč, kako se je zvalila pri jezni kretnji mladega viteza majhna bela stvar na tla, ne da bi bil sam, ali kdo drugi kaj zapazil. Ligd se je dozdevalo, da mu je znana o vsebina te majhne škatuljice. Pokrije jo najprej previdno z nogo, potem jo pa v pripravnem trenutku pobere in vtakne v žep. Nihče ni tega opazil.

Dobro se je bil odrezal.

Žena (možu, ko pride pijan domov): Vzemsi si za zgled živali. One pijeto samo toliko, da si ugasijo žejo. Več nikoli.

Mož: Da, da! pa tudi nič ne govori.

* * *

Sodnik: Vi ste pač vse svoje dni občevali samo s slabimi ljudmi.

Obsojenec: To je pa res! Od svojega dvanajstega leta občujem samo s policaji, orožniki, sodniki in jetniškimi pazniki.

* * *

Postrežljivi Tonček.

Oče: Zakaj si, Tonček, sem v mojo sobo prinesel budilko?

Tonček: Saj ste, oče, ravnokar povedali, da vam je noga zaspala.

KOLENDAR AVE MARIA za leto 1922.

Je krasna knjiga, obsegajoča 224 strani. Poučni članki, povesti in poročila iz raznih naselbin kakor tudi številne slike krasijo delo. Kalendar Ave Maria stane s poštnino samo 60c za v stari kraj 75c.

Kalendar dobite pri kalendar nemu zastopniku ali pri pišite na:

"Edinost,"
1849 W. 22 Street,
Chicago, Ill.

SLOV. KAT.
PEVSKO
DRUŠTVO
"LIRA"

Slov. kat. pevsko društvo "Lira", Cleveland, Ohio. — Predsednik: Anton G. dina, 1053 E. 62nd St. — Pevevodja: podpredsednik: Matej Holmar, 1109 Norwood Rd. — Tajnik: Ignacij Zupancič, 6303 Carl Ave. — Blagajnik: Frank Majšič, 6526 Schafer ave. — Kolektor: John Stele, 6713 Edna Ave.

revske vaje so v torek, četrtek in soboto ob pol 8 uri zvečer.
Seje vsak prvi torek v mesecu v 11 uri šoli sv. Vida.

HARMONIKE!

Izdelujem in popravljam vsa kovrstne harmonike, bodisi kranjskega ali nemškega tipa. Vsa dela izvršujem zanesljivo in točno, po najnižjih cenah.

Istotako izvršujem tudi krasne oltarčke za v sobe, ki se jih lahko električno svetlavo razsvetlji.

Se priporočam rojakom širom Amerike.

ANTON BOHTE.

3626 E. 82nd St., Cleveland, O.

GOSPODINJA

PREMIŠLJUJE TRIKRAT NA DAN.

Premišljuje: kaj bo pripravila za zajutrek, za kosilo in večerjo. Najbolj jo pa teži to, kje si bo kupila potrebne stvari za jedila. Odgovor na to je ta: V vaši sredini je "Slovenska mesnica!"

MATH. KREMESEC

SLOVENSKI MESAR

1912 West 22nd Street

Chicago, Ill.

Phone: Canal 6319.

Pri njemu se dobi vedno najboljšo vsak dan sveže meso, suho po domačem načinu prekajeno meso in prave domače "Kranjske klobase", doma narejene po slov. receptu. Gospodinje zapomnite si to!

ROJAKI, ŠIRITE SVOJ LIST EDINOST!

PREPRIČAJTE SE

da je resnica o čemer govorim!

ROJAKOM V CHICAGI IN OKOLICI NAZNANJAM,

da imam v zalogi najboljše črevlje, za može, žene, fante, dekleta in otroke. Pomnite, da poleg tega dobite pri meni za nizko ceno dobro in trpežno blago, Vam tudi jamčim vsak par, ki ga kupite pri meni, da ako Vam ne ugaja ali ni prav, prinesite nazaj in dal Vam bom take, da boste zadovoljni ali pa povrnem Vaš denar!

Zadovoljiti moje odjemalce je prva stvar in moje največje veselje. In prepričan sem da pri meni najdete boljše potrebo, kakor pa pri tujih židovskih trdkah. Zato poskusite in prepričajte se!

ROJAKOM IZVEN CHICAGE PO RAZNIH NASELBINAH NAZNANJAM, da pošiljam naročila tudi izven Chicage po pošti. Kdor se hoče naročiti dobre praznične črevlje ali črevlje za na delo, površne črevlje "Rubbers", razne "sliperje" bodisi za može, žene, fante, dekleta ali otroke vse to dobite lahko pri meni. Pošljite mi samo mero Vaših starih črevljev in sicer takole: Postavite Vaš stari črevelj na papir in potegnite svinčnikom okrog in okrog podplatov in pete, ter ta obris pošljite meni. Če je bil Vam

Vaš stari čevlj premajhen ali prevelik, pripomnite to v pismu.

Pišete lahko v angleškem ali slovenskem jeziku:

ROJAKE SLOVENCE vabim, da kadar se nahajajo v bližini, da pridejo in si ogledajo mojo trgovino. Rojaki ne pozabimo na geslo:

"SVOJI K SVOJIM!"

JOSIP PERKO

SLOVENSKA TRGOVINA S ČREVLJI,

2101 W. 22nd St.

Chicago, Ill.

Pripravite se za neodvisnost

Banka, kamor nalagate svoj denar.

Začnite se sedaj pripravljati na denarno neodvisnost s tem, da začnete vlagati v hranilni oddelek v Kaspar State Bank.

Čim prej začnete, prej se vam bodo pokazale lepe priliko in uspeh. Ko boste imeli denar na banki, boste čutili v sebi moč za napredek in postal boste samozavedni.

Conservativna in varna banka. Ima vse bančne zmognosti. Bančna moč nad dvanajst milijonov dolarjev.

KASPAR STATE BANK

BLUE ISLAND AVE., CORNER 19th STREET

Da ugodimo onim, ko ne morejo priti med deveto uro zjutraj in do petih zvečer, zato bo ta banka odprta ob pondelkih in sobotah do pol devetih zvečer.